

Chr. 20/3.85

Kære hr. Grieg!

Jeg er sikker på, de vil forbi
mig, når jeg siger, at jeg ikke
kan finde ord til at takke dem
for alt, alt, hvad de har gjort
for mig. Ja sandelig, "det klar-
ner, "karakterer"! Altså, hvad
har jeg dem ikke at takke for,
dem og deres kunst. Og hvor
langt jeg ikke efter at få
tale med eder personlig, efter
at få takke eder med hånd
og mund! Men jeg har sagt
det for og jeg gjentager det - jeg
har ikke, jeg kan takke dem som
kunstner bedre end ved en

alvorlig stræben efter at udvikle de
Kræfter, jeg måtte se, og den bedste
borgens for et sådant løfte ligger
jo i, at en sådan stræben vil være
en ordlig Kunstners højeste glæde.
de vil fæste min overvældende glæde,
da jeg som eftermiddagen kom hjem
fra skolen (jeg har den fornøjelse at
læse en 30 timer om ugen - det skal
give inspiration!) og modtog et ind-
klyp af en Bergensavis med Deres så
varmt skrevne anbefaling. de vil
forstå, at jeg fik læret i sinnes
ved tanken på, hvor dybt det skulde
være, om jeg blot var nogenlunde
verdigt til en sådan ros, og at jeg
svor, at det fra min side ikke
skulde meanke nogen anstrengelse
for indfald delvis at virkelig gøre
Deres så smukke ønske.

Og jeg beder dem tro mig, når jeg siger, at
dette ord ikke er beklædning af nogen
falst beklædning. Jeg ved ikke, hvad
falst beklædning er, og jeg håber, at
jeg i fremtiden ikke skal svigte dem
tillid, som de i den henseende måske
måtte være til mig som et ordligt
menneske. *Quod Felix Faustlingue
sit!*

Her, hvor ventlig af dem at ville
sende mig billedet af dem og deres
hustru, deres kynd hustru, som jeg
også har så overordentlig meget at
takke for. At man da skal være
så fattig! Jeg ved ikke men når jeg
er på disse så røde takkens ord,
er i hvilket ~~et~~ jarende mistor-
hed de stia til den følelse, de
skal gøre et udtryk for, kunde jeg
næsten fristes til et rive papir

i Stumper og Stykker. Men jeg udøver
den fortrøstning til dem, at de
vil forstå at løse mellem linjerne,
og at de der vil finde et rigt
og fuldt akkompagnement.

Apsrop! de har vist set, at Man-
ras nu endelig, efter et langt og
svært men heldigt arbejde i mu-
sikens tjeneste, har fundet det passende
de at takke sig tilbage, hvad der
nu kan have besværet denne græber-
dede musikalske kæmpeidiot til
et sådant skridt, der vistelig ikke
kan have andet end de alvorligste
følger for vort musiklives fremtidige
trivsel. Hed med hans minde!

Jeg smedte for nylig over en måned
til endnu de chineser, ned til Wil-
helm Hansen - ventede endnu på
svar. Det skulle undre mig, om

han ikke er bleven bang for al den
styggelighed, der formentlig i den sidste
af dem behandles vore gamle Tapperhei-
mers så sikre, så uomstødelige
harmoniske love med en visken Dje-
velsk hensynstøthed og ønskefulthed.
Men er det da ikke pinligt? Gjør
ikke nu de forb - her, musikhandlere
her og drager mine gulestriger for
lyset og holder dem frem til offent-
lig beskuelse, ovenikjøbet i beimgsk
belysning f. v. s. fed bogtrykkerovotte.
Ja, jo! Jeg kan ikke i heden finde Per
Gynt og er desværre ikke kommen
så langt, at jeg kan citere den på stän-
ende fot, men der står vist næste
pene ord, om hvor elskvordige sådanne
småbrod dog kan være, når de har
faktisk godhed for en og er venlige nok
til at ville tage en under behandling.

å, en liden oplysning, som måske kan
interessere dem. Hvor besynderligt det end
klinger — da jeg skov "der trænte" og "ne
wunderschönen" i det hele af
mine kleinste Sange, kjendte jeg endnu
ikke Schumanns Sange. Jeg kjendte
dergaa, sine Schubert. Nu er det jo
rigtig nok anderledes. Men iwitht jeg kan
foreti har jeg netop. efter at jeg loke dem
at kjende udtrykt mig iindsamlingen
end for. Det er derfor en liden mis-
visning, når en kongest Avis taler om
Schumanns påvirkning (jeg har i den-
skabsforhold til en kongest familie krænde
som uopfordret har været vi derat at sende
mig utklip af aviserne). Foruden
vitalt kan jo siges at ligge i løften
der behøver ikke netop noget direkte
betjæntskab. Ikke vi at forstå — der
er jo på kludens side vist mig en

sådan ansvaret elskovslykkelighed, at jeg ikke
ved hvad jeg skal sige. Og alt det her har
jeg dem at takke for! O, hvilke smu-
dringer har de ikke med et slag hjil-
pet mig udover!

Det kunde være så meget at sige, men
jeg er bange for, at de alligevel findes
et langt nok. Jeg vil derfor slutte med
en varm tak for mine møder for den
store glæde, de har været kuster, og
de utallige takbrevs til dem
og deres kuster for

deres

erbødigt taknemmeligt

Catharina Elling